

РЕШЕНИЕ

№ 25650

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДС
ЧЛЕ

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2579** по описа за **2026** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на началник отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“, ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт Й. Й. срещу Решение № 115/12.01.2026 г., постановено по НАХД № 14062/2025 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 129 състав, с което е отменено издаденото от касатора Наказателно постановление № 826607-F812855/13.05.2025 г.

С жалбата се иска отмяна на първоинстанционното решение и потвърждаване на издаденото наказателно постановление. Поддържа се становище за неправилност на съдебния акт. Оспорват се правните изводи на съда, че са допуснати нарушения на чл. 42, т. 3 ЗАНН. Сочи се, че в случая санкцията е наложена не заради липса на предварително деклариране на конкретния превоз на стоки с висок фискален риск, а за несъответствие при деклариране на вида на превозваната стока.

В съдебно заседание касаторът не е представляван. В депозирано писмено становище се претендира отмяна на решението и присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави се и възражение за прекомерност на евентуално претендираното от ответника адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касация – „Царевец 56“ ЕООД, не е представляван и не е заявил становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на

жалбата.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шести касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна съставът на районния съд е установил, че на 11.02.2025 г. е извършена проверка в обект на адрес: [населено място], [улица], стопанисван от Ц. 56 ЕООД, във връзка с осъществена доставка на стоки по предварително деклариране с УНП № 2024081430664. При извършената проверка от придружаващите стоката документи е установено несъответствие при деклариране на вида на превозваната стока. Декларираната стока с висок фискален риск (СВФР) по УНП № 2024081430664 е установено, че е с код по КН: 04011090 – мляко и сметана, неконцентрирани, нито с прибавка на захар или други подсладители: с тегловно съдържание на мазнини, непревишаващо 1 %: Други, а реалният вид по представена фактура № [ЕГН]/22.08.2024 г. е установено, че е СВФР с код по КН: 04021019 – мляко и сметана, концентрирани или с прибавка на захар или подсладители: на прах, гранули или други твърди форми, с тегловно съдържание на мазнини, непревишаващо 1,5%: Други. Стойността на фактурата е била 110 000 лева без ДДС. Видът на стоката е определен от придружаващите стоката документи, а именно фактура № [ЕГН]/22.08.2024 г., сертификати за анализ 398/29.07.2024 г. и №421/08.08.2024 г. За извършената проверка и установените факти и обстоятелства в хода на същата е съставен ПИП № 0013286/11.02.2025 г. и ПИП №0463144/05/03.2025 г.

Въз основа на така установеното е прието, че дружеството „Царевец 56“ ЕООД е нарушило разпоредбата на чл. 127и, ал. 3 ДОПК във вр. с чл. 8, ал. 2, т. 4 от Наредба №Н-5/29.09.2023 г. на МФ. Съставен е АУАН № F812855/05.03.2025 г. за извършено нарушение по чл. 127и, ал. 3 ДОПК във вр. с чл. 8, ал. 2, т. 4 от Наредба №Н-5/29.09.2023 г. на МФ г.

Въз основа съставения АУАН и материалите по преписката, Началникът на Отдел „Оперативни дейности“ С. Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ издал атакуваното наказателно постановление № 826607-F812855/13.05.2025 г., с което на осн. чл.278б, ал. 5 ДОПК наложил на дружеството имуществена санкция в размер на 1 000 лева.

Съставът на районния съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на посоченото като нарушител лице да разбере фактическите параметри на предявената му отговорност, опорочили издадените актове и съставляващи самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление. Обоснован е извод, че съставеният АУАН не отговаря на императивните изисквания на разпоредбата на чл. 42, т. 3 ЗАНН , тъй като липсват дата и място на извършване в описанието на приетото за извършено нарушение, което не удовлетворява изискванията за пълнота на обвинителната теза и упражняване на правото на защита на лицето, срещу което се образува административнонаказателното производство. Съдът е приел, че тези пороци са пренесени и в издаденото въз основа на него наказателно постановление, в което дословно са възпроизведени фактическите констатации, отразени в АУАН, без да е предприет самостоятелен анализ и да са обективирани съществените признаци на фактическия състав на вмененото на дружеството нарушение, като единствено е добавено, че датата на

нарушението е 14.08.2024 г., а мястото на нарушението – [населено място], без да е посочено по какъвто и да е начин от кои обективно установени факта са изведени тези изводи относно датата и мястото на извършване на нарушението.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно. Съставът на районния съд е анализирал свидетелските показания и ги е определил съответни на писмените доказателства, а изводите досежно установената фактическа обстановка почиват върху правилен анализ на събраните в хода на съдебното следствие доказателства и административната преписка. Налице е установеното от въззивния съд ,противоречие между описаната в АУАН и НА фактическа обстановка.

При субсидиарното прилагане на НПК, СРС е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Въззивният съд не е допуснал нарушение при оценката и анализа на доказателствата.

Съгласно чл. 127и, ал. 3 ДОПК, сочен за нарушен при превоз на стока с висок фискален риск, който започва и завършва на територията на страната, доставчикът или продавачът на стоката предварително декларира данни за всеки отделен превоз на стока преди започване на натоварването на транспортното средство и получателят или купувачът потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване. Задължението на доставчикът или продавачът на стоката е предварително да декларира данни за всеки отделен превоз на стока преди започване на натоварването. В случая това е направено с УНП № 2024081430664. Представен е приемо-предвателен протокол, видно от който на 14.08.2024 г. в [населено място] 56 ЕООД – предаваща страна, е предал на М. ЕООД – приемаща страна, сухо мляко.

Споделят се доводите на районния съд, че не става ясно как е определена датата на нарушението. Отговорността е ангажирана за това, че не е извършено предварително деклариране преди превоза на СВФР, а за дата на нарушението е приета тази, на която стоката е предадена – 14.08.2024 г.

Напълно се споделят и доводите на съда за нарушение на материалния закон при ангажиране на отговорността на дружеството. В разпоредбата на чл.127и, ал.3 ДОПК е уредено задължение за предварително деклариране, каквото в случая е било направено с УРН № 2024081430664. В случая обаче е констатирана липса на пълно съответствие на вида на превозената СВФР, като несъответствието в конкретния случай очевидно не е съществено, както правилно отбелязва съда, след като получателят на стоката не е констатирал разлика, не е отказал да потвърди пратката и не е уведомил НАП, на осн. чл.10, ал.7, т.1 от Наредба №Н 5/29.09.2023 г. Правилно съдът е приел, че в АУАН и НП не е коректно цитирана и приложимата разпоредба от Наредба №Н5/29.09.2023 г., тъй като чл.8 от тази Наредба касае превоз на СВФР, който започва от територията на друга държава – членка на Европейския съюз и завършва на територията на страната, а в конкретния случай са приложими разпоредбите на чл.10 от Наредба №Н5/29.09.2023 г., които касаят превоз на СВФР, който започва и завършва на територията на страната, какъвто е настоящият случай.

Настоящият състав на съда приема, че като е отменил наказателното постановление в цялост, СРС е постановил валидно, допустимо и правилно решение, което следва да бъде

оставено в сила.

Така мотивиран, Административен Съд С. – град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 115/12.01.20026 г., постановено по НАХД № 14062/2025 г.
по описа на Софийски районен съд, НО, 129 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.